

ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ

www.hanuman-chalisa.me Audio, Video, PDF & Social Sharing Options

ਦੋਹਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਰਾਜ, ਨਿਜ ਮਨ ਮੁਕੂਰ ਸੁਧਾਰਿ ।
ਬਰਨਉ ਰਧੁਬਰ ਬਿਮਲ ਜਸੁ, ਜੋ ਦਾਤਕੁ ਫਲ ਚਾਰਿ ॥
ਬੁਦਿਖੀਨ ਤਨੁ ਜਾਨਕੇ, ਸੁਮਿਰੈਂ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ।
ਬਲ ਬੁਦਿ ਵਿਦਾ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ, ਹਰਹੁ ਕਲੇਸਾ ਵਿਕਾਰ ॥

ਚੌਪਾਈ

ਜਧ ਹਨੁਮਾਨ ਜਾਨ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ।
ਜਧ ਕਪੀਸ ਤਿੰਹੁ ਲੋਕ ਉਜਾਗਰ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮਦੂਤ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਧਾਮਾ ।
ਅੰਜਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਵਨ ਸੁਤ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥

ਮਹਾਵੀਰ ਵਿਕਮ ਬਜ਼ੁਗੀ ।

ਕੁਮਤਿ ਨਿਵਾਰ ਸੁਮਤਿ ਕੇ ਸੱਗੀ ॥ ੩ ॥

ਕੁੰਚਨ ਬਰਨ ਵਿਰਾਜ ਸੁਵੇਸਾ ।

ਕਾਨਨ ਝੁੰਡਲ ਝੁੰਘਿਤ ਕੇਸਾ ॥ ੪ ॥

ਹਾਥ ਬਜ੍ਞ ਔਰ ਧਵਜਾ ਬਿਰਾਜੈ ।

ਕਾਂਧੇ ਮੂੰਝ ਜਨੇਤ੍ਰੀ ਸਾਝੈ ॥ ੫ ॥

ਥਾਂਕਰ ਸੁਵਨ ਕੇਸਰੀ ਨਂਦਨ ।

ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾ ਜਗ ਬੰਦਨ ॥ ੬ ॥

ਵਿਦਾਵਾਨ ਗੁਨੀ ਅਤਿ ਚਾਤੁਰ ।

ਰਾਮ ਕਾਜ ਕਰਿਬੇ ਕੋ ਆਤੁਰ ॥ ੭ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਿਤ ਸੁਨਿਭੇ ਕੋ ਰਸਿਧਾ ।

ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਮਨ ਬਸਿਧਾ ॥ ੮ ॥

ਸੂਕਖ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸਿਧਿਹਿ ਦਿਖਾਵਾ ।

ਵਿਕਟ ਰੂਪ ਧਰਿ ਲੰਕ ਜਲਾਵਾ ॥ ੯ ॥

ਭੀਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਅਸੂਰ ਸੰਹਾਰੇ ।

ਰਾਮਚੰਦ ਕੇ ਕਾਜ ਸੰਵਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥

ਲਾਧ ਸੰਝਵਨ ਲਖਨ ਜਿਧਾਏ ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਧੁਬੀਰ ਹਰਖਿ ਉਰ ਲਾਏ ॥ ੧੧ ॥

ਰਧੁਪਤਿ ਕੀਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਬਡਾਈ ।

ਤੁਮ ਮਮ ਪ੍ਰਿਯ ਭਰਤਹਿ ਸਮ ਭਾਈ ॥ ੧੨ ॥

ਸਹਖ ਬਦਨ ਤੁਮਹਾਰੋ ਜਸ ਗਾਵੈ ।

ਅਸ ਕਿਛਿ ਸ਼੍ਰੀਪਤਿ ਕੁੰਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥

ਸਨਕਾਇਕ ਬਲਿਆਇ ਮੁਨਿਸਾ ।

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸਹਿਤ ਅਹੀਸਾ ॥ ੧੪ ॥

ਜਮ ਕੁਭੇਰ ਦਿਕਪਾਲ ਜਹਾਂ ਤੇ ।

ਕਵਿ ਕੋਵਿਦ ਕਿਛਿ ਸਕੇ ਕਹਾਂ ਤੇ ॥ ੧੫ ॥

ਤੁਮ ਉਪਕਾਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵਹਿ ਕੀਨਹਾਂ ।

ਰਾਮ ਮਿਲਾਧ ਰਾਜ ਪਦ ਦੀਨਹਾਂ ॥ ੧੬ ॥

ਤੁਮਹਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਭੀਖਾਣ ਮਾਨਾ ।

ਲਂਕਾਖਰ ਭਧੇ ਸਭ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥

ਜੁਗ ਸਹਸ੍ਰ ਧੋਜਨ ਪਰ ਭਾਨੁ ।

ਲਿਲਧੋ ਤਾਹਿ ਮਧੂਰ ਫਲ ਜਾਨੁ ॥ ੧੮ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਦਿਕਾ ਮੇਲਿ ਮੁਖ ਮਾਈ ।

ਜਲਧਿ ਲਾਂਧੀ ਗਧੇ ਅਚਰਜ ਨਾਈ ॥ ੧੯ ॥

ਫੁੰਗਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ ।

ਸੁਗਮ ਅਨੁਗਹ ਤੁਮਹਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੨੦ ॥

ਰਾਮ ਦੁਆਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ।

ਹੋਤ ਨ ਆਝਾ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਸਭ ਸੁਖ ਲਹੈ ਤੁਮਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ।

ਤੁਮ ਰਖਕ ਕਾਹੁ ਕੋ ਝਰਨਾ ॥ ੨੨ ॥

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮਹਾਰੈ ਆਪੇ ।

ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਹਾਂਕ ਤੇ ਕਾਪੇ ॥ ੨੩ ॥

ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਆਵੈ ।

ਮਹਾਵੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥

ਨਾਚੇ ਰੋਗ ਹਰੇ ਸਭ ਪੀਰਾ ।

ਜਪਤ ਨਿਰਂਤਰ ਹਨੁਮਾਂਤ ਬਿਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਸਙਕਟ ਸੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁਡਾਵੈ ।

ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਧਿਆਨ ਜੋ ਲਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥

ਸਭ ਪਰ ਰਾਮ ਤਪਸਵੀ ਰਾਣਾ ।

ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਕਲ ਤੁਮ ਸਾਝਾ ॥ ੨੭ ॥

ਅੈਰ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋਈ ਲਾਵੈ ।

ਸੋਈ ਅਮਿਤ ਜੁਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥

ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਪਰਤਾਪ ਤੁਮਹਾਰਾ ।

ਛੈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਗਤ ਉਜ਼ਧਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸਾਧੁ ਸਾਂਤ ਕੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ।

ਅਸੂਰ ਨਿਕਦਨ ਰਾਮ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥

ਅਈ ਸਿਧਿ ਨੌ ਨਿਧਿ ਕੇ ਦਾਤਾ ।

ਅਸ ਬਰ ਦੀਨ ਜਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ੩੧ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਧਨ ਤੁਮਹਰੇ ਪਾਸਾ ।

ਸਦਾ ਰਹੀ ਰਧੁਪਤਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥

ਤੁਮਹਰੇ ਭਜਨ ਰਾਮਕੋ ਪਾਵੇ ।

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥

ਅਨਤ ਕਾਲ ਰਧੁਬਰ ਪੁਰ ਜਾਈ ।

ਜਹਾਂ ਜਨਮ ਹਰੀ ਭਕਤ ਕਹਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਅੈਰ ਦੇਵਤਾ ਚਿਤ ਨ ਧਰਈ ।

ਹਨੁਮਾਂਤ ਸੇਈ ਸਰਵ ਸੁਖ ਕਰਈ ॥ ੩੫ ॥

ਸਙਕਟ ਕਟੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪੀਰਾ ।

ਜੋ ਸੁਮਿਰੈ ਹਨੁਮਾਂਤ ਬਲਵੀਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਜਧ, ਜਧ, ਜਧ, ਹਨੁਮਾਨ ਗੋਸਾਈ ।

ਕੁਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਦੇਵਕੀ ਨਾਈ ॥ ੩੭ ॥

ਜੋ ਸਤਬਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਕੋਈ ।

ਛੁਟਹਿ ਬਨਿਦ ਮਹਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ੩੮ ॥

ਜੋ ਧਹ ਪਛੈ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ।

ਹੋਧ ਸਿਧਿ ਸਾਖੀ ਗੈਰੀਸਾ ॥ ੩੯ ॥

ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਸਦਾ ਹਰਿ ਚੇਰਾ ।

ਕੀਝੇ ਨਾਥ ਹਦਧ ਮਹੁੰ ਡੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਾ

ਪਵਨ ਤਨਯ ਸਂਕਟ ਹਰਨ - ਮੰਗਲ ਮੂਰਤਿ ਰੂਪ ।

ਰਾਮਲਖਨਸੀਤਾ ਸਹਿਤ - ਹਦਧ ਬਸਾਹੁ ਸੁਰਭੂਪ ।

